

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji, man šiose Velykose ir šiame pavasaryje iš galvos niekaip neišeina Viešpaties Jėzaus palyginimas apie sėjėją. Ar prisiminate? *Antai sėjėjas išsirengė sėti. Jam besėjant dalis grūdų nukrito palei kelią, kiti – į uolėtą dirvą, kiti tarp erškėčių, o dar kiti – į gerą dirvą, kurie ir davė gausų derlių* (plg. Mk 4, 3–20). Kodėl šis palyginimas?! Ogi todėl, kad nepaisant dabartinės nelengvos ir daug kam neįprastos mūsų gyvenimo situacijos, Viešpaties Evangelijos žinia nepraranda nei savo reikšmingumo, nei savo jėgos. Juk pavasaris – sėjos metas, o Velykos – atnaujinto gyvenimo su Viešpačiu ir Viešpatyje diena.

Sėjėjo palyginime svarbiausia ne pats sėjėjas, net ne sėkla, svarbiausia – dirva. Neverta abejoti dieviškojo Sėjėjo taurumu ir gerumu, neverta abejoti jo sėjamo Evangelijos mokymo sėklos kokybe, tačiau dirva – čia jau kitas reikalas. Dirva nepažįsta jokio karantino ir jokių išorės suvaržymų, nes ta dirva – tai kiekvieno iš mūsų širdies žemė. Ir ši širdies žemė, į kurią Sėjėjas nori pasėti dieviškojo gyvenimo ir meilės sėklą, visada yra ten, kur esame mes: namuose, darbe, ligoninėje, kelionėje, karantine ar kalėjime. Žmogumi tapusio Dievo, Jo žemiškojo gyvenimo pavyzdžio ir mokymo sėkla, Jo Prisikėlimo Evangelija trokšta ir gali būti pasėta tik mūsų širdžių dirvoje.

Taigi, mielieji, noriu kad išgirstumėte, kokia svarbi mums ir Dievui yra mūsų širdžių žemė. O ji, pasirodo, gali būti ir būna visokia. Vienu – kieta kaip kelias, kaip padas, kaip stiklo ar ledo siena, į kurią atsitrenkus atšoka bet kokia sėkla, bet koks žodis ar žinia. Dažniausiai tai nuoskaudos, pykčio, baimės, užsigavimo, įsižeidimo ir abejingumo kietumas. Dėl įvairiausių gyvenimo aplinkybių surambėjusi ir užkietėjusi, suakmenėjusi širdis. Ūkininkai pasakytų – reikia nemažo įdirbio, daug vargo įdėti, ne vieną padargą sulaužyti, kol tokia žemė tampa tinkama auginimui. Ir Viešpats tai žino! Jis pačiais įvairiausiais būdais mėgina mūsų *akmeninę širdį pakeisti į kūninę širdį* (plg. Ez 36, 26). Tam panaudodamas net savo kančią ir kryžių, kaip chirurgo instrumentą, atverti įsisenėjusią ir skaudančią žaizdą, kad tokiu, iš pirmo žvilgsnio atrodytu, nešvelniu būdu dovanotų mums išgydymą.

Yra širdžių, kurios yra tarsi jau suskilęs akmuo ar uola. Jų tam tikruose užkaboriuose, tam tikru kampu sėjant, iš tam tikros pusės priėjus – galima kai ką pasėti. Bet rizikinga, nes trūksta tikrosios žemės ir gelmės, trūksta tikėjimo ir pasitikėjimo tuo, kad meilė galingesnė už mirtį, tiesa už melą, atleidimas už neapykantą. Kaip dažnai tokie žmonės tikėjimo entuziazmo pagauti ir kalba, ir eina, ir daro, iki tol... kol nepradeda pūsti priešingas vėjas, iki tol, kol kas nors išdrįsta pasakyti kokią pastabą ar kritiką, iki tol, kol vėl ir vėl užgaunama jų trapi savivertė ar puikybė. Ir tada – vėl tamsa, juoduma, neviltis, tylūs priekaištai, o tikėjimo džiaugsmą pakeičia kitus ir save teisiančio „teisuolio“ mina, *laidotuvių veidas*, apie kurį krikščionių tarpe su švelniu liūdesiu kalba popiežius Pranciškus savo programiniame dokumente *Evangelii gaudium* (plg. 10). Čia ir vėl Viešpats ateina su savo kantrybe ir kviečia, ant kitų galvos, žaizdų ir kojų išliejus tarnaujančios ir gailingosios meilės balzamą, *uždengti savo ir jų nuodėmių gausybę* (plg. 1 Pt 4, 8).

Yra ir dar kitokia širdžių žemė – lengvai bet ką auginanti: ir Evangelijos, ir šio pasaulio vilčių, ir svajonių sėklą. Bet tokioje žemėje, kur auga viskas, kartu gali augti ir bet kas, jeigu nebus kritiško, vertybinio, apmąstyto atsirinkimo ir pasirinkimo. Tokioje žemėje – tai yra širdyje – gerus dalykus labai lengvai ir greitai gali užgožti nesibaigiančių troškimų, rūpesčių, pomėgių, virstančių priklausomybėmis, erškėčiai. Jie irgi tampa siena – individualizmo, susitelkimo tik į save ir savo norus siena, pro kurią vis sunkiau prasiskverbia žmogiškos atjautos ir dėmesio kitam spindulėlis. Tiesiog niekam kitam ir niekieno kito poreikiams nebelieka *mano* jau ir taip riboto laiko ir jėgų. Turiu pamatyti, turiu nukeliauti, turiu nusipirkti, turiu įsigyti, turiu pasidaryti, kad pirmiausia *man* ir *aš* būčiau laimingas/a. Čia ir dabar – įsiskolinant, pasiskolinant, prasiskolinant – turėti tai, ko geidžia mano širdis, ir... dar kartą nusivilti nauju santykiu, daiktu, vaizdu, tekstu, patirtimi arba tiesiog persisotinti. Ūkininkai pasakytų – čia reikia chemijos, kuri blogą, kenksmingą sunaikintų, o gerą ir naudingą paliktų. Ir vėl mus mylintis Viešpats ateina į pagalbą, nuplaudamas savo mokiniams kojas ir neskubėdamas skirstyti į kviečius ir rauges, į baltus ir juodus, į gerus ir blogus, bet savo meilės saule šviesdamas ir gaivinančiu atleidimo lietumi krisdamas į kiekvienos širdies visokią žemę.

O tada yra ta geroji, ta derlingoji, ta išpuoselėtos ir išpurentos širdies žemė. Bet ji, broliai seserys, daugiau kaip siekiamybė, kaip idealas, pasiekiamas tik bendraujant ir bendradarbiaujant su Dievo malone. Juk ir mūsų daržų, sodų ir ūkių žemė – kas ji būtų be mūsų maloningo darbo, pastangų ir prakaito? Kokia ji būtų be mūsų paskirto

laiko ir jėgų – kitam ir kitiems, net ir karantino ar kitokių suvaržymų metu? Vis dėlto galioja ir dar viena taisyklė: *Aš sodinau, Apolą laistė, o Dievas augino* (1 Kor 3, 6). Viešpats Dievas bet kur, kur sodinama ir sėjama, duoda augimą – ar žmogaus, ar želmenio, ar gyvenimo. Va tau ir pavasaris, ir Velykos! Pasirodo, kad niekas nesustojo, kad gyvenimas ir išganymas vyko ir vyksta, kad mūsų širdžių dirva ir mes patys turime darbo, kurį net ir šiuo metu Viešpats kviečia mus kartu su Juo dirbti, kad kuo pilniau ateitų ir žemėje įsikurtų Jo meilės ir teisingumo karalystė, kad žmonės turėtų gyvenimą, kad apščiau ir nesibaigiančiai pas Viešpatį ir su Viešpačiu jo turėtų, Dievą ir artimą mylėdami, čia ir dabar. Aleliuja!!!

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, Malonių Versme, Prisikėlusiojo Motina, padėk sekti ir dirbuotis su Tavo Sūnumi Jėzumi Kristumi, kad mūsų širdyse ir pasaulyje augtų ir užaugtų Dievo karalystės derlius.

Karantine kartu su jumis besidarbuojantis ir besimeldžiantis,

kun. Gediminas Jankūnas

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS LITURGIJOS TVARKARAŠTIS

Didžioji savaitė, kada liturgijoje iškilmingiausiu būdu švenčiame svarbiausius mūsų krikščioniško tikėjimo slėpinius – Viešpaties Jėzaus išganingąją kryžiaus kančią, mirtį ir prisikėlimą, – prasideda Verbų sekmadieniu. Tačiau visos savaitės kulminacija yra Velykų Tridienis – ketvirtadienis, penktadienis ir šeštadienis; tos dienos vadinamos „didžiosiomis“.

✦ **Didysis Ketvirtadienis.** Paskutinės vakarienės – Švč. Eucharistijos įsteigimo – šv. Mišios aukojamos balandžio 9 d. **17 val. Upytės bažnyčioje.** *Tiesioginė transliacija Krekenavos parapijos Facebook paskyroje.* Nuo 15 val. iki 17 val. Upytės bažnyčioje bus klausoma išpažinčių.

✦ **Didysis Penktadienis.** Kryžiaus pagerbimo pamaldos (šv. Mišios tą dieną neaukojamos) vyks **15 val. Vadaktėlių bažnyčioje.** *Tiesioginė transliacija Krekenavos parapijos Facebook paskyroje.* Išpažintys klausomos Vadaktėlių bažnyčioje nuo 14 iki 15 val.

✦ **Didysis Šeštadienis.** Velyknakčio šv. Mišios nebus aukojamos. Jas kviečiame klausytis ar stebėti per Lietuvos televiziją ar Marijos radiją. Krekenavos parapijos laikinuose maldos namuose tądien nuo 15 iki 17 val. bus klausoma išpažinčių.

✦ **Velykų sekmadienio** ryto šv. Mišios: **8 val. Krekenavoje, 10 val. Upytėje.** Abejos šv. Mišios bus transliuojamos Krekenavos parapijos Facebook paskyroje. Po šv. Mišių ir prie Upytės bažnyčios durų, ir Krekenavos laikinųjų maldos namų parapijos namuose bus galima pasiimti šventinto vandens (turėti savo tarą).

VASARIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Mano akys išvydo Tavo išgelbėjimą... šviesą pagonims apšviesti ir išrinktosios tautos garbę (Lk 2, 29–32). Taip Simeonas paskelbė, jog užtekėjo Išganymo šviesa žmonijai. Deganti žvakė – Kristaus, pergalės prieš mirtį ir tamsą simbolis – įvedė mus į paskutinį žiemos mėnesį ir mūsų parapijoje. Vasario 2 dieną, sekmadienį, šventėme Kristaus paaukojimo iškilme – Grabnyčias. Žvakių virpėjime ir maldoje įsileidome į savo sielas Kristaus šviesą, kuri mums kalba apie negęstančią Dievo šviesą amžinybėje.

Šv. Agotos dieną Krekenavos parapijoje šventėme vasario 5 dieną, trečiadienį, šv. Mišiose prieš Šventojo Rašto studijas. Tądien meldėmės už visus parapijos duonos kepėjus ir jų šeimas, o duonelės riekeles mums tradiciškai dovanavo Radviliškių kaimo kepykla. Pašventintą duonelę parsinešėme į namus sau ir kaimy-

nams, kad apsaugotų namus nuo gaisrų pavojaus.

Saulėtą vasario 15-osios šeštadienį, kaip ir kiekvieną mėnesį, meldėmės Švč. Mergelės Marijos užtarimo ir globos. Šv. Mišias aukojo vysk. Linas Vodopjanovas, visus sustiprinęs maldoje ir palikęs gerą nuotaiką parapijiečiams.

Vasario 16-ąją, Valstybės atkūrimo dieną, šv. Mišiose meldėmės už Tėvynę Lietuvą ir jos žmones. Po maldos mūsų laukė muzikinė-literatūrinė kompozicija „Sveikinimai Lietuvai“; kūrinius atliko Simona ir Rimas Medišauskai, mergaičių trio iš Uliūnų. Turėjome progą pasiklausyti ir Ritos Venskūnienės eilių. Renginį organizavo Krekenavos kultūros centras.

Vasario 23 dieną gimtadienį šventė parapijos ekonominės tarybos narė ir aktyvi parapijietė Zita Vasiliauskienė. Dėkojame Jai už tarnystę ir telydi

Mergelės Marijos užtarimas!

Vasario 22–23 dienomis Truskavos rekolekcijų namuose įvyko Krekenavos parapijos sutvirtinamųjų savaitgalis. Rekolekcijose jaunuoliai klausė vargonininko Manto Masioko ir klebono kun. Gedimino Jankūno mokymų, žiūrėjo filmą „Truman“ ir klausėsi kelių paskaitų iš Pasaulinės lyderystės konferencijos apie kartų skirtumus bei atmetimo baimę. Jaunuoliai taip pat aplankė Truskavos bažnyčią bei išgirdo jos istoriją, kuria pasidalino ses. Greta Ginevičiūtė. Visi kartu adoravo, meldėsi rožinio malda, šventė Eucharistiją, norintys priėmė atgailos sakramentą. Sutvirtinamieji per žaidimus bei užduotis turėjo ir galimybę geriau pažinti save, taip pat užmegzti naujus ryšius.

Vasario 26 dieną, Pelenų trečiadienį, pradėjome ga-

vėnios laikotarpį. Pelenais pavertę tai, kas trukdo mums žengti Atgailos keliu, pasiryžome gavėnios iššūkiams. Nežinantiesiems, kaip ir kokius iššūkius prisiimti, pagelbėjo parapijos namuose „išdygęs“ gavėnios medis, kurio lapeliuose parapijos jaunimas užrašė pasiryžimus ir pasižadėjimus. Pasiėmę lapelius asmeniškai gavėniai nė nenumanėme, kokia gavėnia ištiks viso pasaulio žmoniją...

Paskutinę vasario dieną klebonas kun. Gediminas ir parapijos jaunimas dar spėjo sudalyvauti Panevėžio vyskupijos Šeimos centro 30 metų jubiliejinėje šventėje. Programoje klebonas dalyvavo kaip LVK Šeimos reikalų tarybos narys, jaunimas savanoriavo, o Lietuvą tą dieną pasiekė žinia apie pirmąjį užsikrėtimo koronavirusu (COVID-19) atvejį Šiauliuose.

KOVO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Viešpatie, laimink pasauli, suteik sveikatos kūnams ir paguodą širdims. Tu mus prašai nebijoti, tačiau mūsų tikėjimas silpnas ir mes išsigandę. Nepalik mūsų, Viešpatie, vienu audroje. Vėl sakyk mums – „Jūs nebijokite!“ O mes, kartu su Petru, pavesime Tau visus savo rūpesčius, nes Tu mumis rūpiniesi. Amen.

*Popiežiaus Pranciškaus malda
Urbi et Orbi 2020-03-27*

Su nerimu įžengėme į pirmąjį pavasario ir gavėnios sekmadienį. Šv. Mišias klebonas kun. Gediminas Jankūnas tą dieną aukėjo visose trijose parapijose, pirmą kartą šiais kalendoriniais metais aplankydamas ir Vadaktėlius. Gaila tik, kad Vadaktėliuose laukusiųjų buvo labai maža saujelė...

Kovo 4-ąją, trečiadienį, šv. Mišiose minėjome Lietuvos globėją šv. Kazimierą, kurio užtarimo meldėme susirinkę į laikinuosius parapijos namus. Dar turėjome minčių savaitgalį tradiciškai aplankyti Vilniaus Kaziuoko muge, tačiau vis nedrąsiau darėsi dėl besikeičiančios situacijos šalyje. Baugu buvo ir dėl artėjančių kasmėnesinių Švč. Mergelės Marijos atleidų parapijoje – ar vis dar galėsime juos švęsti. Atlaidai, kurių metu šv. Mišias aukėjo Panevėžio vyskupas emeritas Jonas Kauneckas, vis tik įvyko, bet tai buvo paskutinės viešos pamaldos mūsų parapijoje.

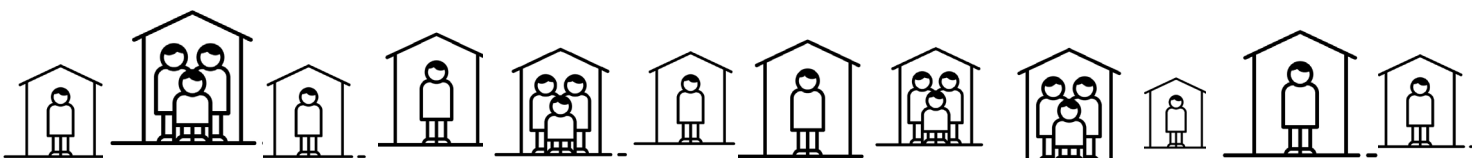
Šalyje dėl koronaviruso (COVID-19) paskelbus karantiną, parapijoje teko permąstyti tolimesnę veiklą ir būdus Evangelijos žiniai perduoti. Kovo 22 dieną, IV gavėnios sekmadienį, parapijos Facebook paskyroje turėjome pirmąsias tiesiogiai transliuojamas šv. Mišias. Nors ir neįprastas dar mums toks būdas, bet

visi gavome pastiprinimą klebono žodyje ir galėjome priimti bent jau dvasinę Komuniją. Virtualiai dalyvaudami Eucharistijos šventime vis tiek jautėme vienas kito buvimą, nors ir ne fizinį, bet dvasinį. Į virtualią Facebook erdvę persikėlė ir trečiadienio Šventojo Rašto studijos kartu su šv. Mišiomis. Galbūt šis metas, kuomet visi patiriame nerimą dėl savo ir savo artimųjų sveikatos, taps proga vis daugiau žmonių atsigręžti į Gyvąjį Dievą ir Jo žodį...

Šis metas, ši gavėnia tikrai ypatinga... Sekame žinias, skaitome Lietuvos Vyskupų konferencijos pranešimus, jungiamės į bendrą maldą kartu su popiežiumi Pranciškumi. Ačiū visiems, kurie savo maldomis, užsakomomis intencijomis ir internetinio banko aukomis prisidedate prie kitaip šiuo metu negalinčios vyksti sekmadienio rinkliavos ir taip padedate ir toliau mūsų parapijai gyvuoti šiuo visiems mums nelengvu laiku. Tikiu, jog po gavėnios, kaip ir kasmet, išauš Velykų rytas ir visi kartu, tik šįkart ne bazilikoje, ne parapijos namuose, bet savo namuose džiugiai sušuksime „Kristus prisikėlė! Kristus TIKRAI prisikėlė!“

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, Malonių Versme, Tau pavadame save, savo šeimas, savo parapijas, savo valstybę ir visą pasaulį. Savo kantrybe ir tikėjimo nuolankumu padėki mums priimti Šventąją Dvasią, kuri leistų kartu su Jėzumi panirti ir ištverti bet kokią šio praeinančio gyvenimo tamsą ir mirtį, kad pasiektume Prisikėlimo ir amžino gyvenimo rytą.

*Iš klebono kun. Gedimino Jankūno
laiško dėl karantino pradžios*

NAUJIENOS IŠ UPYTĖS PARAPIJOS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Vasario 5 d. Upytės bažnyčioje buvo švenčiama Eucharistija ir minima šv. Agotos šventė. Džiugu buvo matyti, kad susirinko nemažai parapijiečių, kurie gerbia šv. Agotą ir nori kartu pasimelsti.

Vasario mėnuo Upytės parapijai buvo svarbus dar ir tuo, kad vyko Panevėžio vyskupo Lino Vodopjanovo kanoninė vizitacija. Pradžioje vyskupas patikrino visas einamas parapijos knygas. Po to vieną dieną skyrė, kad aplankyti Upytės parapiją. Čia jis susitiko pirmiausiai su parapijos sielovados ir ekonomikos tarybos nariais. Apžiūrėjo bažnyčią, varpinę bei parapijos namus. Pasidžiaugė, kad parapija yra aktyvi. Susitiko su įstaigų, su kuriomis parapija bendradarbiauja, vadovais: Panevėžio r. Upytės seniūnijos seniūnu Giedriumi Koženiausku bei ten dirbančiomis darbuotojomis; UAB „Upytės eksperimentinis ūkis“ vadovu Audriumi Zalatoriumi ir kolektyvu; A. Belazaro pagrindinės mokyklos direktore Jurgita Zalatoriene; aplankė darželio visas vaikų grupes; susitiko su Upytės neįgaliųjų užimtumo centro vadove Aurelija Petroniene ir to centro lankytojais. Vizitaciją užbaigė Upytės tradicinių amatų

centre, kur susitiko su to centro vadove Aušra Sidoroviene ir tradicinio muzikavimo grupe „Vešeta“.

Vasario 16 dieną buvo aukojama Eucharistija vizitacijos užbaigimo ir Vasario 16-sios progomis. Mišių pradžioje Upytės bažnyčios administratorius kun. Gediminas Jankūnas pristatė vyskupui parapijos padėtį, sudėtį, sielovadinę padėtį ir visus einamus ir būsimus darbus bei rūpesčius. Po Eucharistijos pasiklausė Panevėžio rajono Raguvos kultūros centro moterų vokalinio ansamblio „Baladė“ (vad. Rima Žudienė) koncerto, nunešėme gėlių prie Nepriklausomybės paminklo ir ten sugiedojome Lietuvos valstybės himną. Dėkojame visiems, kurie prisidėjo prie šios vizitacijos savo malda, susitikimu ir pagalba. Dieve atlygink!

Vasario 26 dieną Upytės bažnyčioje buvo aukojamos Pelenų trečiadienio Mišios. Džiugu matyti, kad žmonėms svarbu buvo ateiti ir malda bei pelenų pabarstymu pradėti gavėnios kelią. Niekas nežinojo, kokia gavėnia bus ir kokių iššūkių suteiks. Džiugu buvo matyti, kad ir vaikai, kurie ruošiasi Pirmos Komunijos ir išpažinties sakramentams, taip pat dalyvavo Pelenų trečiadienio pamaldose.

Kovo mėnesį kiekvieną sekmadienį Upytės parapijos namuose buvo ruošiami sužadėtiniai Sutvirtinimo sakramentui. Tad mūsų bažnyčioje buvo galima pamatyti naujų veidų, kurie yra pasiryžę praleisti likusį savo gyvenimą kartu.

Kovo 8 dieną vyko parapijos ekonominės tarybos posėdis. Jo metu buvo peržvelgti visi numatomi darbai, kurių jau nebegalima atidėlioti. Vienbalsiai buvo priarta ieškoti ir rinkti lėšas ekranui ir multimedijai mūsų bažnyčiai, kurių pagalba būtų rodomi giesmių tekstai ir visi parapijiečiai turtų galimybę drauge giedoti ir šlovinti Viešpatį Eucharistijos metu. Taip pat buvo nutarta atnaujinti ir iki galo sutvarkyti bažnyčios žaibolaidžius, kurių būklė yra tikrai prasta. Taip pat buvo aptarti ir parapijos namų laiptinės remonto darbai.

BŪK PER AMŽIUS LAISVA, LIETUVA (NEPRIKLAUSOMYBĖS KAINA)

Saliuto ugnis,
Žvaigždžių sūkuriai
Suspindėjo aukštai,
Prikeldami visus
Už Tėvynę žuvusius.

Krinta į baltą sniegą
Smulkiausi žiburėliai.
Kaip kraujas idėjos
užgesusios

Drąsiausių, stipriausių.

Tėvyne,
Brangi Lietuvėle,
Kas suteikė Tau laisvę,
Kas trapią užaugino
gėlelę?

Tie, kurie ėjo pirmieji,
Nutylėt negalėję,
Netiesos ir melo
Iškęsti nepajėgę...

Kas mirt nepabūgo
Už meilę gimtinei,
Save paaukojo
Laisvei Tėvynės.

Kapai kapeliai,
Paminklai, kryžiai...
Juodo marmuro knygos,
Amžinybei užverstos.

Mes neatversime jų
Nors norėtume,
Neperskaitysime
Nė vienos eilutės.

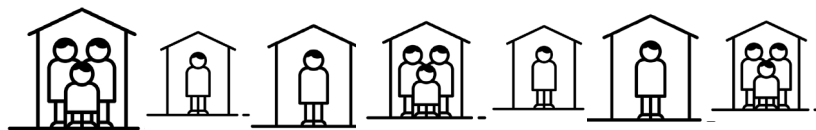
Svajingo gyvenimo
Jaunų širdžių,
Ką jautė jie –
Ir ką mylėjo.

Jų gyvenimai
Anksti užgesę,
Jauni veidai,
Akys tolį reginčios...

Dar neišdainuotos
Visos jūsų dainos
Ir keliai takeliai
Dar nepraminti.

Juk gyvenote
Vilties ateitimi,
Rytojaus spalvomis
Puošėte pasaulį...

Saulutė Genovaitė Markauskaitė
2020 m. vasario 17 d.

2020 m. vasario ir kovo mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (02-02)	307,55	170,00	-
Sekmadienis (02-09)	297,36	194,00	-
Švč. M. Marijos atlydai (02-15)	172,00	-	-
Sekmadienis (02-16)	186,09	355,00	-
Sekmadienis (02-23)	305,47	144,00	-
RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (03-01)	189,40	148,00	0,00
Sekmadienis (03-08)	250,40	146,00	-
Sekmadienis (Krekenavoje – Švč. M. Marijos atlydai) (03-15)	67,00	31,00	-

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

23. Pasveikinkite svečius

„Buvau svetimas, mane priėmėte.“ (Mt 25, 35)

Gerai atsimename dalyvavimą Evangelikų bažnyčios konferencijoje Dalase, Teksaso valstijoje. Metai iš metų praleidome begalę laiko pažindami sveikas ir augančias bažnyčias visoje šalyje, o ši Bendrystės bažnyčia yra viena didžiausių. Štai kokia didelė ji yra. Važiuojant į ją iš oro uosto, rodyklės rodė, kad bažnyčia yra netoli prekybos centro. Nuo greitkelio matėme prekybos centrą, bet negalėjome rasti bažnyčios. Sukome ratus aplink, kol galiausiai supratome, kad tai, ką laikėme prekybos centru, ir buvo bažnyčia.

Šiaip ar taip, pastatę automobilį ėjome į tą centrą per daug nekreipdami dėmesio į nieką aplinkui, išskyrus savo pačių nepasitenkinimą, kad esame protestantiškoje aplinkoje. Tai pasikeitė, kai buvome pasveikinti priėmimo poros mus pasitikusių žmonių. Tie žmonės nebuvo tiesiog malonūs ar mandagūs, jie virė entuziazmu mus matydami.

Kun. Michael: *Mane taip paveikė jų pasveikinimas, kad aš išėjau per šonines duris ir apsukęs ratą grįžau, kad vėl galėčiau tai patirti. Nusprendžiau išbandyti ir kitas duris tame didžiuliame pastatų komplekse. Patirtis buvo visur ta pati: jie tiesiog džiaugėsi mus matydami.*

Bažnytiniame pasaulyje praleidau visą savo gyvenimą.

nimą, įvairiose vietose ir aplinkose, nuo Šv. Petro bazilikos Romoje iki Dievo Motinos Amžinos Pagalbos parapijos, kurioje užaugau. Niekada nebuvau sutiktas su tokiu entuziazmu jokioje katalikų bažnyčioje. Dažniausiai – iš vis nebuvau sutiktas ar pasveikintas. Žinau, kad yra tokių parapijų, kur tai daroma, bet jų nedaug ir ne mano patirtyje.

Taigi sveikinkite svečius ir naujai atvykusius, ne tik savo draugus. Sveikinkite žmones, kurių niekada anksčiau nesate matę. Surinkite grupę parapijiečių, kurie padėtų jums tai daryti, arba, dar geriau, leiskite jiems tai daryti už jus. Jūsų suoluose yra žmonių, kurie daug geriau tą padarytų negu jūs. Leiskite jiems būti pasveikintojais.

Biblija kalba apie svetingumą daugelyje vietų, labiausiai dėmesį prikausto didžioji Jėzaus kalba prieš pat Jo mirtį, užfiksuota Mato evangelijoje. Čia Jėzus primena, kad svetingumas bus tame trumpame sąraše, kuriuo bus įvertintas mūsų gyvenimas. Tuo tarpu dabar svetingumas yra kritiškai reikalingas ingredientas bažnyčios sveikatai ir augimui. Kai žmonės ateina į bažnyčią pirmą kartą po daugelio metų (arba iš vis pirmą kartą), jie nėra tikri, ar jų kas nors laukia. Panaikinkite bet kokią abejonę.

24. Atsimenate tuos pinigus, kuriuos sutaupėte nepirkdami drabužių?

„Kaip gi jie šauksis to, kurio neįtikėjo?! Kaipgi įtikės tą, apie kurį negirdėjo?! Kaip išgirs be skelbėjo?!“ (Rom 10, 14)

Kun. Michael: *Mokydamasis seminarijoje Romoje dažnai lankydavausi bažnyčioje, kuri buvo nepaprastai graži. Pro jos vitražus prasiskverbę saulės spinduliai pripildydavo vidų beveik magiškos šviesos. Statulos ir kiti papuošimai buvo išskirtiniai, o priežiūra – nepriekaištinga. Tačiau presbiterija buvo taip toli nuo žmonių, kad buvo sunku matyti, kas ten vyko. Akustika buvo tokia prasta, kad Mišių buvo beveik neįmanoma girdėti, ir, žinoma, daugelį sekmadienių ta bažnyčia buvo beveik tuščia. Gali būti, kad šie dalykai nebuvo nesusiję.*

Kiek kartų buvote bažnyčioje, kur negalėjote nieko matyti arba girdėti? Kiek kartų žmonės tokią patirtį turėjo jūsų bažnyčioje? Daug kartų? Visą laiką? Gerai, galbūt jūs negalite daug padaryti dėl matymo dalies (nors dedu galvą, kad tikriausiai galite), kol kas likime prie girdėjimo dalies. Mes dabar imsime ir padarysime labai skambų pranešimą (nors nemanome, kad jis yra toks skambus): vienintelė, pati svarbiausia investicija, kurią galite padaryti savo bažnyčioje, yra įgarsinimo sistema.

Gal jums tai skamba kvailai ar atrodo neįmanoma, bet taip nėra. Jūs esate komunikacijos sferoje ir, jeigu žmonės negali jūsų girdėti, – jūs bankrutuojate (arba einate ta kryptimi). Greičiausiai bet kuri parapija gali rasti būdų įsigyti kokią nors sistemą, net jeigu tai bus nešiojama kolonėlė ir mikrofonas, – bet kas, svarbiausia, kad žmonės galėtų jus girdėti.

Taigi padarykite šią geriausią investiciją. Prisimenate tuos pinigus, kuriuos sutaupėte nepirkdami prabangių liturginių drabužių? Jie kaip tik gali čia praversti. Biblija mums nuolat primena akivaizdų faktą, kurį mes kažkaip vis sugebame ignoruoti kalbėdami apie evangelizaciją: kaip jie gali tikėti, jeigu jie neišgirdo?

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Šv. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje (laikinai – parapijos namuose)

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis

11 val. Šv. Sakramento adoracija, 12 val. šv. Mišios

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Balandžio 10 d. 15 val. Didžiojo Penktadienio pamaldos

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose

koronaviruso pandemijos metu neaukojamos

KARANTINO METU ŠV. MIŠIOS
AUKOJAMOS PRIVAČIAI. TIKINTIEJI
KVIEČIAMI JUNGTI SĮ MALDĄ
TIESIOGINĖS TRANSLIACIJOS
METU KREKENAVOS PARAPIJOS
FACEBOOK PASKYROJE
SEKMADIENIAIS 12 VAL.

DĖL IŠPAŽINTIES

Kaip pastebėjote, yra sudaryta galimybė atlikti išpažintį skirtingomis dienomis visose trijose parapijose. Jeigu nesijaučiate saugūs, to daryti neprivaloma, kol yra paskelbtas karantinas, tačiau Lietuvos vyskupai paliko galimybę tokiam privačiam išpažinčių išklausa. Negalintys atlikti išpažinties karantino metu turi sužadinti tobulą gailestį ir pasiryžimą atlikti sakramentinę išpažintį, kai tik atsiras galimybė. Visu kitu metu dėl išpažinties ar Ligonių sakramento kreipkitės telefonu ar elektroniniu paštu į parapijos raštinę.

2020 m. vasarį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Albertas Grinkas, 66 m.

Juozas Vaiškūnas, 96 m.

Julija Stankevičienė, 87 m.

Ignacas Vytautas Goštautas, 82 m.

Andrius Radzevičius, 89 m.

Viktorija Skrebūnienė, 85 m.

Saimonas Lukoševičius, 16 m.

Upytės parapijoje

Jonas Budrevičius, 63 m.

Prisiminkime Jūs maldose.

Laikraštėlį leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas.

Kitą numerį numatoma išleisti iki gegužės 3 d.

Laikraštėlio redakcijos el. pašto adresas

bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

Dėkojame už Jūsų paramą!

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos ir Upytės parapijų ūkvedys

Gediminas Kaspariūnas, tel. 8 688 91390

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatorė

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVM, tel. 8 616 39715

Sielovados pagalbininkė budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais
15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val. Kitu metu kreiptis telefonu.

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje ir nešti pas ligonius: Algirdas Pogužinskas,
Ramutė Valikonienė, Akvelina Pogužinskienė

Upytės bažnyčioje ir nešti pas ligonius:

Tomas Černauskas ir s. Ingrida Kazlauskaitė

2020 m. kovą iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Julija Marozienė, 89 m.

Rita Svetikienė, 70 m.

Virginijus Latanauskis, 53 m.

Juozapas Markauskas, 82 m.

Vanda Rudzenskienė, 92 m.

Marija Vėbrinienė, 88 m.

Upytės parapijoje

Vladislovas Palionis, 84 m.

Irena Šukienė, 61 m.

Prisiminkime Jūs maldose.